Nº. 201.

193 gulething slaverning 1862. Br. Na. 29.

De prijs der advertentien is 25 cents voor den regel bij iedere plaatsing , buiten de zegelgelden en briefporten.

DINGSDAG 26 AUGUSTUS

Bij deze Courant behoon een Bijvoegsel.

NEDERLANDEN.

15.586

'S GRAVENHAGE, den 25sten Augustus.

NEDERLANDSCHE

De prijs dezer Courant met het Bijblad is f 30 in het jaar; die van de Courant elleen f 20

en die van het Bijblad alleen f 15.

(Staatsblad n°. 164.) WET van den 8sten Augustus 1862, houdende opheffing der slavernij in de kolonie Suriname.

WIJ WILLEM III, BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER NEDER-LANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten: Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat het welbegrepen belang der kolonie Suriname de opheffing der slavernij vordert;

En willende tevens voorzien in de middelen tot behoud en zooveel mogelijke uitbreiding van den landbouw en de nijverheid in die kolonie,

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Iste HOOFDSTUK.

Algemeene grondslagen.

Art 1. De slavernij in de kolonie Suriname is opgeheven op den éérsten Julij 1863.

Art. 2. Aan de eigenaren van slaven wordt, ter zake van de opheffing der slavernij, tegemoetkoming toegekend.

Art. 3. De krachtens art. 1 vrijgemaakten staan van den 1sten Julij 1863 onder een bijzonder toezigt van den Staat, voor den tijd van

Art. 4. De vrije kolonisatie van Suriname wordt van staatswege aan-

remoedigd. Voor den aanvoer van vrije arbeiders in Suriname worden van staatswege premien uitgeloofd gedurende hoogstens vijf jaren na afkondiging dezer wet.

Het gezamenlijk bedrag dier premien kan de som van een millioen gulden niet te boven gaan.

taling dier premien te verkrijgen, worden door Ons vastgesteld, en het toezigt, op den aanvoer door de Regering te houden, wordt door Ons geregeld. De voorwaarden, welker vervulling noodig is om aanspraak op uitbe-

Hde HOOFDSTUK.

Van de tegemoetkoming.

Art. 5. Binnen dertig dagen na de afkondiging dezer wet in de kolonie Suriname, wordt door alle eigenaren van slaven of hunne gevolmagtigden ter gouvernements-secretarie ingeleverd een borderel van aangifte in duplo, vermeldende:

de namen der plantages waartoe de slaven behooren;

de namen en woonplaatsen der eigenaren, of hunner gevolmagtigden; de namen, het geslacht, den ouderdom, het bedrijf of beroep en de godsdienst der hun toebehoorende slaven, met opgaaf dergenen, die regt op manumissie hebben verkregen, en van de zoodanigen, die door de bevoegde commissie gerangschikt zijn onder de suspecten van besmetting door de ziekten van melaatschheid en elephantiasis.

Van de inlevering van dit borderel wordt een bewijs aan den inle-

veraar uitgereikt.

Art. 6. Bij verzuim van de eigenaren of hunne gevolmagtigden om het in art. 5 vermelde borderel binnen den gestelden termijn in te leveren, wordt het van gouvernementswege opgemaakt, en komen de daarvoor gemaakte kosten voor rekening van den nalatige.
Art. 7. De borderellen van aangifte, bedoeld in de beide voorgaande

artikelen, worden, binnen een door den Gouverneur van Suriname te bepalen korten termijn, van gouvernementswege vergeleken met de aanwe-

zige slaven en, zooveel noodig, met de registers. Art. 8. De tegemoetkoming voor slaven, onverschillig of zij tot plantages en gronden behooren, of als particuliere slaven bekend staan, en zonder onderscheid van ouderdom of geslacht, wordt bepaald op f 300 voor ieder

hoofd. Voor slaven, die regt op manumissie hebben verkregen, op f 60

voor ieder hoofd. Art. 9. Voor tegemoetkoming komen niet in aanmerking:

a. slaven, die wegens besmetting uit de zamenleving zijn of moeten worden verwijderd. Ten aanzien van hen, die volgens de voorschriften der publicatie van den 7den September 1830 (Gouvernementsblad n°. 13) zijn, of naar aanleiding van de verificatie, bedoeld in art. 7, nader mogten worden verklaard verdacht van met eene der daarbij aangeduide kwalen te zijn besmet, blijft de beslissing omtrent de toekenning eener tegemoetkoming opgeschort. De tegemoetkoming wordt niet toegekend indien de lijder binnen het jaar na de afkondiging dezer wet in de kolonie Suriname niet door de bij art. 9 der hiervoren genoemde publicatie aangeduide commissie is gezond verklaard;

b. slaven, die weggeloopen of vermist zijn langer dan ééne maand

vóór den dag der verificatie, bij art. 7 bedoeld;

tot dwangarbeid veroordeelde slaven, wier straftijd binnen vier

jaren na den 1sten Julij 1863 niet is geëindigd;
d. kinderen, uit slavinnen geboren na de afkondiging dezer wet in

Striname.

Art. 10. De tegemoetkoming strekt niet slechts voor den persoon van den slaaf, maar ook voor zijne kleederen, klein en pluimvee en alle roerende goederen, die volgens koloniaal gebruik geacht worden hem in het bijzonder toe te behooren.

Deze goederen worden zijn eigendom. Art. 11. In overeenstemming met de volgens art. 7 geverifieerde borderellen van aangifte, wordt van de te verleenen tegemoetkoming een staat opgemaakt, die gedurende dertig dagen na afloop van den bij evengemeld artikel bedoelden termijn, ter gouvernements-secretarie tot inzage van de belanghebbenden wordt nedergelegd.

Art. 12. Bijaldien de eigenaren of hunne gevolmagtigden zich met dien staat niet kunnen vereenigen, wordt hun vrijgelaten, binnen veertien dagen na den termijn bij het vorig artikel bepaald, bij deurwaarders-exploit verzet aan te teekenen ter gouvernements-secretarie, met vermelding der

gronden van bezwaar.

Art. 13. Binnen veertien dagen na de aanteekening wordt, op straffe van verval, het verzet, door hem die het heeft gedaan, bij dagvaarding tegen de eerstkomende teregtzitting voor het geregtshof der kolonie Suriname gebragt.

Ten dage dienende worden over en weder de sustenuen mondeling toegelicht, zonder het ministerie van procureurs en zonder schriftelijke

conclusien.

Het hof doet ten spoedigste daarna uitspraak, ten ware het een nader onderzoek mogt bevelen, waartoe een termijn moet worden gesteld.

De siepraak van het hof is voor geen hooger beroep vatbaar.

Art. 14. De tegemoetkoming, bij art. 8 bedoeld, wordt binnen drie

maanden na de opheffing der slavernij aan den eigenaar of zijnen gevolmagtigde voldaan.

De betaling geschiedt in wissels, gulden voor gulden, af te geven door dez Gouverneur op den Minister van Kolonien en betaalbaar ééne maand za zigt bij de Nederlandsche Bank te Amsterdam, of wel, voor zoover verlangd wordt en de koloniale kas daartoe naar het oordeel van den Gouverneur bij magte is, te Paramaribo in wettig betaalmiddel.

Art. 15. In geval van geschillen over eigendomsregten op slaven, of wanneer derden aanspraak maken op het bedrag der tegemoetkoming, of op een gedeelte daarvan, wordt de voldoening van het geheel uitgesteld tot dat partijen het eens zijn of dat het geschil bij eindvonnis is uitgewezen.

Art. 16. Het regt op de krachtens deze wet vastgestelde tegemoetkoming gaat verloren ten aanzien van de sommen, welke binnen vier jaren na de opheffing der slavernij niet zijn opgevorderd.

Art. 17. De opgaven, verklaringen, kwijtingen en verdere administrative stukken, welke ingevolge de bepalingen van dit hoofdstuk worden vereisch, zijn niet onderworpen aan de belasting van het zegel.

IIIde HOOFDSTUK.

Van het bijzonder toezigt van den Staat.

Art. 18. Het bijzonder toezigt van den Staat over de vrijgemaakten wordt opgedragen aan bezoldigde ambtenaren, wier werkkring en bevoegdheid worden geregeld bij algemeene verordening.

Die ambtenaren mogen geen beheer voeren over plantages of eenig geldelijk belang hebben bij eenige onderneming op Suriname.

Art. 19. Het staatstoezigt heeft de strekking om de bij deze wet vrijgemaakten te beschermen en op te leiden tot het familie- en maatschappelijk leven:

door het weren van lediggang en het regelen der verpligting tot arbeid,

door bevordering van het school- en godsdienstig onderwijs; door het voorschrijven van de middelen tot ondersteuning der hulp-

behoevenden en de verpleging der zieken;

voorts in het algemeen door het nemen van maatregelen, welke in het belang der vrijgemaakten of in dat der publieke orde noodig zijn. Art. 20. De Gouverneur van Suriname is bevoegd vrijgemaakten, die

zich door zedelijk gedrag en arbeidzaamheid gunstig onderscheiden, van het staatstoezigt te ontslaan.

IVde HOOFDSTUK.

Van de vrijgemaakten.

Art. 21. De vrij te maken slaven nemen eenen geslachtsnaam aan, onder welken zij, zooveel doenlijk familie'sgewijze, worden ingeschreven in daartoe bestemde registers.

Van die inschrijving wordt hun een bewijs afgegeven, vermeldende: het nommer van inschrijving, den naam en de voornamen en den datum van geboorte of den vermoedelijken ouderdom.

De Gouverneur der kolonie draagt zorg dat de inschrijving geschied zij bij de opheffing der slavernij.

Art. 22. Het gewoon burgerlijk en strafregt is op de vrijgemaakten toepasselijk, behoudens de uitzonderingen, die het staatstoezigt gedurende den tijd, dien zij daaronder verkeeren, noodzakelijk maakt.

Art. 23. De vrijgemaakten worden beschouwd als ingezetenen der

Eerst na de opheffing van het staatstoezigt treden zij in het volle genot van het burgerregt, behoudens voldoening aan de deswege bestaande bepalingen.

Art. 24. Gezette arbeid is verpligtend voor alle onder het bijzonder staatstoezigt geplaatsten, overeenkomstig de navolgende bepalingen:

A. Voor hen die op plantages of gronden gevestigd of gewoonlijk werkzaam zijn geweest:

§ 1. dat allen, van den ouderdom van en met 15 tot en met 60 jaren, gehouden zijn, om overeenkomsten te sluiten tot het verrigten van plantage-arbeid met planters of landbouwondernemers te honner keuze ;

§ 2. dat die overeenkomsten ten overstaan van den ambtenaar bedoeld in art. 18, en overeenkomstig de deswege vast te stellen verordeningen, worden gesloten voor niet minder dan één jaar en niet meer dan drie jaren;

§ 3. dat de Gouverneur de bevoegdheid heeft om, in zoover hij dit tot handhaving van rust en orde noodig oordeelt, gedurende de tors eerste tot het sluiten van overeenkomsten te beperken tot de divis e district, waarin zij op den 1sten Julij 1863 zijn gevestigd;

§ 4. dat zij, die binnen drie maanden na de opheffing der slavernij geene overeenkomsten hebben gesloten, door de zorg van het bestuur worden te werk gesteld op gouvernements-plantages, of bij werken van algemeen nut;

§ 5. dat zij, die ouder dan zestig jaren zijn, blijven bij de gezinnen waartoe zij behooren, even als kinderen beneden vijftien jaren, die in elk geval hunne moeders volgen;

§ 6. dat de in de vorige paragraaph bedoelde ouden en kinderen gehouden zijn, naar hunne krachten en bekwaamheden, tegen een daaraan geëvenredigd loon, hunne diensten te verleenen aan den huurder of planter, met wien het hoofd van het gezin of de moeder der kinderen, de overeenkomst heeft gesloten.

B. Voor hen, die niet op plantages of gronden gevestigd of gewoonlijk werkzaam zijn geweest:

§ 1. dat zij, even als de gewezen plantage-slaven, van den ouderdom van en met 15 tot en met 60 jaren, gehouden zijn om overeenkomsten te sluiten tot het verrigten van arbeid of diensten met personen te

§ 2. dat die overeenkomsten ten overstaan van den ambtenaar, bedoeld in art. 18, en overeenkomstig de deswege vast te stellen verordeningen, worden gesloten voor niet minder dan drie maanden en niet meer dan een jaar voor arbeid of diensten in de stad; indien zij zich voor plantagewerkzaamheden verbinden, zijn de bepalingen der § § 2, 5 en 6 van de onderafdeeling A op hen toepasselijk;

§ 3. dat aan hen, die ten genoegen van dien ambtenaar bewijzen op zich zelven eenig beroep, ambacht of bedrijfte kunnen uitoefenen ter voorziening in eigen behoeften en in die van hun gezin, daartoe de bevoegdheid wordt verleend tegen betaling van het patentregt, dat bij algemeene koloniale verordening op het uit te oefenen beroep, ambacht of bedrijf wordt geheven. Van de verleende bevoegdheid wordt jaarlijks het schriftelijk bewijs hernieuwd.

§ 4. dat zij, die binnen drie maanden na de opheffing der savernij geene overeenkomsten hebben gesloten, en zij die krachtens de hun verleende bevoegdheid, om op zich zelven te staan, geen beroep, amlacht of bedrijf uitoefenen, door de zorg van het bestuur, naar gelang hunner krachten en geschiktheid, worden te werk gesteld bij gouvernementsplantages, of bij werken van algemeen nut;

§ 5. dat zij, die ouder dan zestig jaren zijn, en kinderen van twaalf tot vijftien jaren, in verhouding hunner krachten en bekwaanheden, ligten arbeid verrigten;

§ 6. dat kinderen tot en met den ouderdom van twaalf jaren niet van de moeders mogen gescheiden worden, terwijl kinderen van 12-tot 15jarigen ouderdom ook gescheiden van de moeder arbeiden.

Vde HOOFDSTUK.

Algemeene bepalingen.

Art. 25. Het godsdienstig en schoolonderwijs wordt van staatswege

aangemoedigd en zooveel mogelijk ondersteund.

Art. 26. Tot het bezitten en dragen van wapenen kan aan de onder staatstoezigt geplaatsten en de volgens deze wet aan te voeren veld- en plantage-arbeiders, alleen in bijzondere omstandigheden vergunning wor-

Art. 27. Met uitzondering van strafarbeid wordt alle arbeid op gounements-plantages of bij werken van algemeen nut tegen loon verrigt, dat, even als de arbeid zelf, van gouvernementswege bij tarief wordt geregeld.

De bepalingen van dat tarief gelden ook voor plantage-arbeid ten behoeve van andere personen, ingeval bij overeenkomst geene andere bedingen zijn gemaakt.

Een werkdag wordt berekend op acht uren arbeids in het veld of tien uren arbeids binnen de gebouwen; en

een werkjaar op drie honderd werkdagen.

Art. 28. Wanneer voor militaire en andere transporten ten behoeve van de algemeene dienst, of voor werken van algemeen nut, geen vrijwilligers tegen billijk loon kunnen worden verkregen, is het bestuur bevoegd, om de onder het bijzonder staatstoezigt geplaatsten van en met 15- tot en met 60jarigen ouderdom, zoowel als alle andere veld- en plantage-arbeiders, daartoe op te roepen.

Art. 29. Lediggang en zwerverij zijn strafbaar volgens de bestaande en nader vast te stellen algemeene verordening.

Art. 30. De eigenaren zijn verpligt, om nog gedurende uiterlijk drie maanden na de opheffing der slavernij, huisvesting te verleenen aan de zoodanigen hunner gewezen slaven, die daarin niet hebben kunnen voorzien. Zij kunnen zich echter van die verpligting ontslaan door betaling der kosten van huisvesting elders, ten genoegen van den met het staats-

toezigt belasten ambtenaar. Daarentegen zijn die vrijgemaakten gehouden tot het verrigten van minstens vier dagen arbeid per week, ten behoeve van dengene, bij

wien zij inwonen. Art. 31. Het te werk stellen of huisvesten van hen, die onder staatstoezigt zijn geplaatst, zonder wettige overeenkomsten, is strafbaar met

geldboete, invorderbaar bij lijfsdwang, overeenkomstig daaromtrent te maken algemeene verordeningen.

Art. 32. Van wege het bestuur wordt gezorgd, dat er voor hen, die onder staatstoezigt zijn geplaatst, gelegenheid zij tot geneeskundige hulp en verzorging van zieken:

op de plantages, door verordeningen, regelende de verpligting der huurders, om te voorzien in behoorlijke ziekenlocalen en in voldoende geneeskundige behandeling en verpleging;

en elders, door het daarstellen, voor zooveel noodig, van hospitalen. Zij, die krachtens bestaande verordeningen wegens besmettelijke ziekten uit de zamenleving zijn verwijderd, worden voortdurend op kosten der kolonien in daartoe bestemde inrigtingen verpleegd.

Art. 33. Op den huurder van onder staatstoezigt geplaatsten rust de verpligting om voor hen en hunne gezinnen te voorzien in geschikte woningen, en voorts om aan hen de vereischte gronden ten gebruike af te staan tot het telen van voedingsmiddelen voor eigen behoefte; alles overeenkomstig nader vast te stellen verordening.

Art. 34. De vrijgemaakten, die niet op plantages zijn te werk gesteld, voorzien voor eigen rekening in huisvesting en geneeskundige behandeling, zoo van hen zelven als van hun gezin, indien bij het sluiten der overeenkomst tot werk of dienst niet anders is bedongen.

Art. 35. Het bestuur belast zich, zooveel noodig, met de huisvesting en verpleging van onverzorgde weezen en andere hulpbehoevenden.

Ter tegemoetkoming in de uitgaven hiervoor gevorderd, zijn de vrij-

gemaakten die in de termen vallen overeenkomsten te sluiten, alle velden plantage-arbeiders en zij die volgens art. 24 B, § 3. als patentpligtigen beschouwd worden, aan eene jaarlijksche belasting onderworpen, de mannen van f 3 en de vrouwen van f 1,50.

Deze belasting wordt bij den aanvang van het jaar door de huurders in 's lands kas gestort, en in den loop des jaars door hen van het loon der arbeiders ingehouden; en door de patentpligtigen en andere op zich zelf staanden, bij de uitreiking van het bewijs, in bovengemelde §3 bedoeld.

Art. 36. De straffen op het niet nakomen der overeenkomsten zijn: voor den huurder, boeten, te verhalen bij lijfsdwang, met of zonder vernietiging van de overeenkomst; in het eerste geval tegen schadeloosstelling, zoo daartoe termen bestaan;

a. boeten, en bij niet-betaling daarvan, korting op loon;

strafarbeid aan de openbare werken.

Alles overeenkomstig daarvoor te maken verordening, waarbij tevens de bevoegde regter aangewezen en de wijze van procederen omschreven

Art 37. De Gouverneur van Suriname behoudt in buitengewone gevallen de bevoegdheid, hem toegekend bij art. 78 van het Reglement op het beleid der regering in de kolonie Suriname, vastgesteld bij Koninklijk besluit van 9 Augustus 1832, no. 89 (Gouvernementsblad no. 13).

Art. 38. Uitgaven, uit deze wet voortvloeijende, worden niet gedaan, dan nadat de daartoe vereischte sommen bij de wet zijn toegestaan

Art. 39 Jaarlijks, te beginnen over 1863, wordt door Onzen Minister van Kolonien aan de Staten-Generaal gezonden een verslag omtrent de uitvoering, aan de tegenwoordige wet gegeven.

Lasten en bevelen, dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst, en dat alle ministeriele departementen, autoriteiten, collegien en ambtenaren, wien zulks aangaat, aan de naauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te Wiesbaden, den 8sten Augustus 1862. WILLEM.

De Minister van Kolonien,

G. H. UHLENBECK

Uitgegeven den achttienden Augustus 1862. De Directeur van het Kabinet des Konings, DE KOCK.

(Staatsblad no. 165.) WET van den Ssten Augustus 1862, houdende opheffing der slavernij op de eilanden Curação, Bonaire, Aruba, St. Eustatius, Saba en St. Martin (Nederl ged.).

WIJ WILLEM III, BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER NEDER-LANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten: Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat het welbegrepen belang der kolonie Curação en onderhoorigheden de opheffing der slavernij vordert,

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

EERSTE HOOFDSTUK.

Algemeene grondslagen.

Art. 1. De slavernij in de kolonie Curação en onderhoorigheden is opgeheven op den éérsten Julij 1863.

Art. 2. Aan de eigenaren van slaven wordt, ter zake van de opheffing der slavernij, tegemoetkoming toegekend.

TWEEDE HOOFDSTUK. Van de tegemoetkoming.

Art. 3. Binnen dertig dagen na de afkondiging dezer wet, op elk der eilanden, wordt door alle eigenaren van slaven of hunne gevolmagtigden, op Curação ter koloniale secretarie en op de overige eilanden aan de Gezaghebbers, ingeleverd een borderel van aangifte in duplo, vermeldende:

de namen der plantages, waartoe de slaven behooren; de namen en woonplaatsen der eigenaren of hunner gevolmagtigden; de namen, het geslacht, den ouderdom, het bedrijf of beroep en de gods-

dienst der hun toebeh orende slaven, met opgaaf dergenen, die regt op manumissie hebben verkregen. Van de inlevering van dit borderel wordt een bewijs aan den inleveraar

Art. 4. Bij verzuim van de eigenaren of hunne gevolmagtigden om

het in art. 3 vermelde borderel binnen den gestelden termijn in te leveren, wordt het van gouvernementswege opgemaakt, en komen de daarvoor ge-maakte kosten voor rekening van den nalatige.

Art. 5. De borderellen van aangifte, bedoeld in de beide voorgaande artikelen, worden, binnen een door den Gouverneur op Curação en door de Gezaghebbers op de overige eilanden te bepalen korten termijn, van

gouvernementswege vergeleken met de aanwezige slaven en, zooveel noodig, met de registers.

Art. 6. De tegemoetkoming voor de slaven, zonder onderscheid van ouderdom of geslacht, wordt bepaald als volgt:

a. voor die op Curação, Bonaire, Aruba, St. Eustatius en Saba voor ieder hoofd op f 200; b. voor die op St. Martin (N. G.) voor ieder hoofd op f 30;

c. voor die, welke regt op manumissie hebben verkregen: voor die sub a op f 50 voor ieder hoofd;

" b " niets.

Art. 7. Voor tegemoetkoming komen niet in aanmerking:

a. slaven, die wegens besmetting uit de zamenleving zijn verwijderd. Ten aanzien van hen, die krachtens de uitspraak eener daartoe door den Gouverneur te benoemen commissie van drie geneeskundigen zijn verdacht verklaard met de kwalen van lepra en elephantiasis te zijn besmet, blijft de beslissing omtrent de toekenning eener tegemoetkoming opgeschort. De tegemoetkoming wordt niet toegekend indien de lijder binnen het jaar na de afkondiging dezer wet op de verschillende eilanden niet door de commissie is gezond verklaard.

b. slaven, die weggeloopen of vermist zijn, langer dan ééne maand

vóór den dag der verificatie bij art. 5 bedoeld;

c. tot dwangarbeid veroordeelde slaven, wier straftijd binnen vier

jaren na den 1sten Julij 1863 niet is geëindigd;
d. kinderen, uit slavinnen geboren na de afkondiging dezer wet

op de verschillende eilanden. Art. 8. De tegemoetkoming strekt niet slechts voor den persoon van den slaaf, maar ook voor zijne kleederen, klein en pluimvee en alle roerende goederen, die volgens koloniaal gebruik geacht worden hem in het bijzonder toe te behooren.

Deze goederen worden zijn eigendom.

Art. 9. In overeenstemming met de volgens art. 5 geverifieerde borderellen van aangifte, wordt van de te verleenen tegemoetkoming een staat opgemaakt, die gedurende dertig dagen na afloop van den bij evengemel artikel bedoelden termijn, op Curação ter koloniale secretarie en op de overige eilanden op het bureau van den Gezaghebber, tot inzage van de belanghebbenden wordt nedergelegd.

Art. 10. Bijaldien de eigenaren of hunne gevolmagtigden zich met dien staat niet kunnen vereenigen, wordt hun vrijgelaten, binnen veertien dagen na den termijn, bij het vorig artikel bepaald, bij deurwaarders-exploit verzet aan te teekenen, op Curação terkoloniale secretarie en op de overige eilanden bij de Gezaghebbers, met vermelding der

gronden van bezwaar.

Art. 11. Binnen veertien dagen na de aanteekening wordt, op straffe van verval, het verzet door hem, die het gedaan heeft, bij dagvaarding tegen de eerstkomende teregtzitting gebragt: voor Curação, Bonaire en Aruba bij de regtbank op eerstgemeld eiland; voor St. Eustatius en Saba bij de regtbank op St. Eustatius; en voor St. Martin (Nederlandsch gedeelte) bij de regtbank aldaar.

Ten dage dienende worden, over en weder, de sustenuen mondeling, zonder het ministerie van procureur en zonder schriftelijke conclusien,

toegelicht.

De regtbank doet ten spoedigste daarna uitspraak, ten ware zij een nader onderzoek mogt bevelen, waartoe een termijn moet worden gesteld.

De uitspraak van de regtbank is voor geen hooger beroep vatbaar. Art. 12. De tegemoetkoming, bij art. 6 bedoeld, wordt op elk der betrokken eilanden binnen drie maanden na de opheffing der slavernij aan

den eigenaar of zijnen gevolmagtigde voldaan.

De betaling geschiedt in wissels, gulden voor gulden, af te geven, door den Gouverneur van Curação en onderhoorigheden voor Curação. Bonaire en Aruba, door den Gezaghebber van St. Eustatius voor dat eiland, en voor Saba, en voor St. Martin (Nederlandsch gedeelte) door den Gezaghebber aldaar, op den Minister van Kolonien en betaalbaar één maand na zigt bij de Nederlandsche Bank te Amsterdam, of wel, voor zoover verlangd wordt en de kas daartoe naar het oordeel van den Gouverneur of de Gezaghebbers voornoemd bij magte is, op elk der eilanden, in wettig betaalmiddel.

Art. 13. In geval van geschillen over eigendomsregten op slaven, of wanneer derden aanspraak maken op het bedrag der tegemoetkoming of op een gedeelte daarvan, wordt de voldoening van het geheel uitgesteld tot dat partijen het eens zijn of tot dat het geschil bij eindvonnis is

uitgewezen.

Art. 14. Het regt op de krachtens deze wet vastgestelde tegemoetkoming gaat verloren ten aanzien van de sommen, welke binnen vier

jaren na de opheffing der slavernij niet zijn opgevorderd Art 15. De opgaven, verklaringen, kwijtingen en verdere administrative stukken, welke ingevolge de bepalingen van dit hoofdstuk worden vereischt, zijn niet onderworpen aan de belasting van het zegel.

DERDE HOOFDSTUK.

Van de vrijgemaakten.

Art. 16. De vrij te maken slaven nemen eenen geslachtsnaam aan, onder welken zij, zooveel doenlijk familie'sgewijze, worden ingeschreven in daartoe bestemde registers.

Van die inschrijving wordt hun een bewijs afgegeven, vermeldende: het nommer van inschrijving, den naam en de voornamen en den datum van geboorte of den vermoedelijken ouderdom.

De Gouverneur op Curação en de Gezaghebbers op de overige eilanden dragen zorg, dat die inschrijving geschied zij bij de opheffing der slavernij.
Art 17. Het gewoon burgerlijk en strafregt is op de vrijgemaakten

toepasselijk. Art. 18. De vrijgemaakten worden beschouwd als ingezetenen der

Zij genieten de bijzondere bescherming van het bestuur.

VIERDE HOOFDSTUK.

Algemeene bepalingen.

Art. 19. Het godsdienstig en schoolonderwijs wordt van staatswege

aangemoedigd en zooveel mogelijk ondersteund.

Art. 20. Tot het bezitten en dragen van wapenen kan aan de vrijgemaakten alleen in bijzondere omstandigheden vergunning worden

Art. 21. Lediggang en zwerverij zijn strafbaar volgens vast te stellen

algemeene verordening.

Art. 22. De eigenaren zijn verpligt, om nog gedurende uiterlijk drie maanden na de opheffing der slavernij, huisvesting te verleenen aan de zoodanigen hunner gewezen slaven, die daarin niet hebben kunnen

voorzien. Zij kunnen zich echter van die verpligting ontslaan door betaling der kosten van huisvesting elders, ten genoegen van het bestuur.

Daarentegen zijn die vrijgemaakten gehouden tot het verrigten van minstens vier dagen arbeid per week, ten behoeve van dengene bij wien zij

Art. 23. Het bestuur belast zich zooveel noodig, met de huisvesting en verpleging van onverzorgde weezen en andere hulpbehoevenden.

Art. 24. De Gouverneur van Curação behoudt in dringende gevallen de bevoegdheid, hem toegekend bij art 63 van het Reglement op het beleid der regering in de kolonie Curação en onderhoorigheden, vastgesteld bij Koninklijk besluit van 27 Januarij 1848, nº. 51 (Publi-

Art. 25. Uitgaven, uit deze wet voortvloeijende, worden niet gedaan dan nadat de daartoe vereischte sommen bij de wet zijn toegestaan. Art. 26. Binnen één jaar, gerekend van den 3 sten Julij 1863, wordt door Onzen Minister van Kolonien aan de Staten-Generaal gezonden een verslag omtrent de uitvoering aan de tegenwoordige wet gegeven.

Lasten en bevelen, dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst, en dat alle ministeriele departementen, autoriteiten, collegien en ambtenaren wien zulks aangaat, aan de naauwkeurige nitvoering de hand zullen houden.

Gereve te Wiesbaden, den 8sten Augustus 1862.

WILLEM.

De Minister van Kolonien, G. H. UHLENBECK.

> Uitgegeven den twee en twintigsten Augustus 1862. De Directeur van het Kabinet des Konings, DE KOCK.

(Staatsblad no. 167.) BESLUIT van den 14den Augustus 1862, houdende vernietiging eener uitspraak van Gedeputeerde Staten van Gelderland, in zake van Nationale militie.

WIJ WILLEM III, BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER NEDER-LANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG,

Gezien de voordragt van Onzen Minister van Binnenlandsche Zaken, van den 19den Mei jl., nº. 283, 4de afd.. betreffende een verzoek van Jan Geesink te Borculo, vader van Willem Geesink, lot ling van de ligting der nationale militie van 1861, bij Ons in beroep komende van de uitspraak van Gedeputeerde Staten der provincie Gelderland, van den 19den Maart jl., nº. 29, waarbij de uitspraak van den militieraad in het 2de militiedistrict van die provincie, van den 11den van die maand vernietigd en Willem Geesink voor de dienst aangewezen is;

Den Raad van State gehoord (advies van den 27sten Junij jl., no. 1); Op de nadere voordragt van Onzen Minister van Binnenlandsche Zaken,

van den 11den Augustus 1862, nº. 250, 4de afd.;

Overwegende:

dat de loteling Willem Geesink is de tweede van drie zonen, waarvan

de oudste in het jaar 1858 voor de militie heeft geloot;

dat deze, door zijn getrokken nummer, niet behoorde onder de opgeroepenen voor het gewoon contingent tot het volbrengen van eenen vijfjarigen diensttijd, maar slechts opgeroepen werd om, overeenkomstig art. 15 der wet van den 8sten Januarij 1817 (Staatsblad nº. 1) te worden ingelijfd voor het buitengewoon contingent, ter vervanging van eenen loteling van de ligting van het jaar 1856, die bij het corps ontbrak;

dat des adressants oudste zoon derhalve, volgens art. 2 der wet van den 27sten April 1820 (Staatsblad no. 11), regt had op ontslag uit de dienst in het jaar 1861, in welk jaar de ontbrekende loteling, dien hij verving, zijnen diensttijd zou hebben volbragt;

dat de wet hem dus slechts tot eene driejarige dienst verpligtte;

dat hij deze dienst deed volbrengen door eenen plaatsvervanger; dat volgens art. 50, 6°. en 7°. der wet van den 19den Augustus 1861 (Staatsblad no. 72), vrijstelling wegens broederdienst wordt verleend, wanneer de broeder of zijn plaatsvervanger, na drie jaren bij de militie te hebben gediend, ten gevolge van eene uitspraak van den militieraad of van Gedeputeerde Staten, uit de dienst is ontslagen;

dat de wet alzoo in beginsel vaststelt, dat eene driejarige dienst bij de militie van eenen loteling, die tot geene langere dienst was verpligt, vol-

doende is tot vrijstelling van zijnen broeder; dat het onverschillig is, of de bepaling der dienst tot drie jaren een gevolg was van inlijving, krachtens de vorige wetten voor het buitengewoon contingent ter vervanging van eenen ontbrekenden, dan van eene uitspraak van den militieraad of Gedeputeerde Staten krachtens de tegenwoordige wet;

dat in beide gevallen de wet tot geene langere dienst verpligtte en aan de voorwaarde, om vrijstelling aan den broeder te kunnen verleenen, ook

in het eerste geval, voldaan is;

dat derhalve de loteling Willem Geesink, des adressants tweede zoon, wegens de volbragte driejarige dienst bij de militie door den plaatsvervanger van zijnen ouderen broeder, krachtens art. 50, 6°. en 7°... der wet van den 19den Augustus 1861 (Staatsblad no. 72), regt heeft op vrijstelling van de militie, en de uitspraak van Gedeputeerde Staten der provincie Gelderland, waarbij hij voor de dienst is aangewezen, alzoo strijdig is met de wet;

Geier op art. 104 der militiewet,

Hebben goedgevonden en verstaan, de uitspraak van Gedeputeerde Staten der provincie Gelderland van den 19den Maart 1862, no. 29, te vernietigen en den loteling Willem Geesink, uit de gemeente Borculo, wegens broederdienst van de militie vrij te stellen.

Önze Minister van Binnenlandsche Zaken is belast met de uitvoering van dit besluit, hetwelk in het Staatsblad zal worden geplaatst.

Wiesbaden, den 14den Augustus 1862.

WILLEM.

De Minister van Binnenlandsche Zaken, THORBECKE.

> Uitgegeven den vijf en twintigsten Augustus 1862. De Directeur van het Kabinet des Konings, DE KOCK.

(Staatsblad no. 168.) BESLUIT van den 14den Augustus 1862, waarbij de gemeente Willemstad (Noordbrabant) wordt aangewezen als losplaats voor steenkolen bij invoer langs den Rhijn en de Schelde.

WIJ WILLEM III, BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER NEDER-LANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG,

Op de voordragt van Onzen Minister van Finantien, van den 9den

Augustus 1962, no. 76, in- en uitgaande regten; Herzien het Koninklijk besluit van den 10den December 1822 (Staats-

Hebben goedgevonden en verstaan:

Bij uithreiding van gemeld besluit de gemeente Willemstad (Noordbrabant) aan te wijzen als losplaats voor steenkolen bij invoer langs den Rhijn en

Onze voornoemde Minister is belast met de uitvoering van dit besluit, dat in het Staatsblad zal worden geplaatst.

Wiesbaden, den 14den Augustus 1862.

WILLEM.

De Minister van Finantien,

G. H. BETZ. Uitgegeven den vijf en twintigsten Augustus 862. De Directeur van het Kabinet des Konings, DE KOCK.

13 Aug. 1862, WIJ WILLEM III, BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, nº. 58. GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordragt van Onze Ministers van Binnenlandsche Zaken en van Oorlog, van den 4den Augustus 1862, no. 265, 4de afdeeling, en van den 9den Augustus 1862, nº. 56 B, betreffende den loteling Adriaan van Veggel. van de ligting der nationale militie van 1861, uit de gemeente Oosterhes selen, ingelijfd bij het 8ste regement infanterie;

dat deze loteling, als eenige wettige zoon, tevens eenig kind, in 1861 regt had op de vrijstelling, toegekend bij art. 16 der wet van den 27sten April 1820 (Staatsblad n°. 11);

dat, ware hem die vrijstelling in 1861 verleend, hij in 1862, op grond van art. 47, 3°., en van art. 190 der wet van den 19den Augustus 1861 (Staatsblad no. 72), regt op vrijstelling voor altijd had kunnen doen gelden;

dat hij de vrijstelling in 1861 wel bij den militieraad aanvroeg, doch dat het bewijsstuk, tot staving van zijn regt gevorderd, niet bij dien

raad werd overgelegd,

dat uit het gedaan onderzoek is gebleken, dat dit verzuim hoofdzakelijk aan onvoldoende medewerking van den burgemeester der gemeente Oosterhesselen, en het daaraan is te wijten dat deze loteling voor de dienst werd aangewezen en verstoken bleef van de vrijstelling waarop hij wettig regt had:

dat het alzoo niet billijk zou zijn hem voor het begaan verzuim te

doen boeten;

Gezien de tweede zinsnede van art. 127 der wet van den 19den Augustus 1861 (Staatsblad no. 72),

Hebben goedgevonden en verstaan: aan den loteling Adriaan van Veggel, van de ligting der nationale militie van 1861, uit de gemeente Oosterhesselen, ingelijfd bij het 8ste regement infanterie, onthetfing van de werkelijke dienst voor zijnen ge-

heelen diensttijd te verleenen. Onze Ministers van Binnenlandsche Zaken en van Oorlog zijn belast met de uitvoering van dit besluit, dat in de Staats-courant zal worden

geplaatst. Wiesbaden, den 13den Augustus 1862.

WILLEM.

De Minister van Binnenlandsche Zaken, THORBECKE. De Minister van Oorlog, J. W. BLANKEN.

Bij Zijner Majesteits besluit van den 16den Augustus, no. 62, is aan mr J. P. P. baron van Zuylen van Nyevelt, Zijner Majesteits kamerheer in buitengewone dienst, vergunning verleend tot het aannemen en dragen der versierselen van groot-officier der orde van het Legioen van Eer.

Bij besluit van den 23sten Augustus, no. 60, heeft Zijne Majesteit goedgevonden:

1°. op hun verzoek eervol ontslag te verleenen:
aan den heer K. Laan jr., als oud waarsman bij het ambacht der
vier Noorder koggen (Noordholland);

aan den heer R. T. Spriensma, als gecommitteerde in het dijksbestuur

van den Engwierumerpolder (Friesland); aan den heer E. H. Boer, als schepper van de schepperij Zuidbroek, ressorterende onder het Termunter-Zylvest (Groningen);

tot heemraad van den polder Oud-Heinenoord (Zuidholland), den heer P. van Dalen;

tot dijkgraaf van den polder het Zuiderland, gemeente Oude Tonge (Znidholland), den heer H. Heestermans;

tot heemraad van het Nieuweland van Goidschalxoord, genaamd de Bosschen, gemeente Heinenoord (Zuidholland), den heer G. Vink; tot gezworen van den polder de Oude Stad, gemeente Stad aan 't Haringvliet (Zuidholland), den heer J. Braber;

tot dijkgraaf van den polder de Nieuwe Stad, gemeente Stad aan 't Haringvliet (Zuidholland), den heer L. Braber; tot dijkgraaf van den Melopolder (Zeeland), den heer P. Verhaegen; tot gezworen van den Vlooswijkpolder (Zeeland), den heer P. Dieleman; tot gezworen van den Katsepolder (Zeeland), den heer D de Looff; tot schout van de gecombineerde polders Brenkeleveen, Tienhoven en de Weerkampen van de Loosdrecht (Utrecht), den heer G. D. Duuring,

Bij Zr. Ms. besluit van den 23sten Augustus, nº. 66, is benoemd tot referendaris bij het Departement van Justitie, mr. A. A. de Pinto, regterplaatsvervanger in de arrondissements-regtbank en advocaat te s Gra-

Bij Zr. Ms. besluiten van den 23sten Augustus, no. 63 en 67, zijn benoemd: tot raadsheer in het provinciaal geregtshof in Gelderland, mr. C. P. Henny, thans regter in de arrondissements-regtbank to Arnhem; en

tot procureur-generaal bij het provinciaal geregtshof in Gelderland, mr. J. F Pringle, thans advocaat-generaal bij gemeld staf, zijnde hij tevens tijdelijk belast met de functien van directeur van politie in Gelderland.

Bij Zr. Ms. besluit van den 23sten Augustus, no. 68, zijn benoemd: tot advocaat-generaal bij het provinciaal geregtshof in Gelderland, mr. J. M. Smits, thans substituut-officier van justitie bij de arrondissements-regtbank te Arnhem;

tot substituut-officier bij de arrondissements-regtbank te Arnhem, mr J. J. de Meijier; thans substituut-officier bij de arrondissements-

regtbank te Nijmegen; en

tot substituut-officier bij de arrondissements-regtbank te Nijmegen, mr. J. J. van Meerbeke, advocaat te Utrecht.

Bij Zr. Ms. besluiten van den 23sten Augustus, no. 62, 64 en 65, zijn benoemd:

tot griffier bij het kantongeregt te Horst, mr. B. M. Swart, advocaat te Maastricht

tot griffier bij het kantongeregt te Oudenbosch, mr. S. T. A. van der Heyden, thans regter-plaatsvervanger bij de arrondissements-regtbank en advocaat te Breda; en

tot substituut-griffier bij de arrondissements-regtbank te Maastricht, mr. F. H. J. baron de Bieberstein Rogalla Zawadsky, advocaat aldaar.

Bij Koninklijke besluiten van 21 Julij en 15 Augustus zijn benoemd tot ontvangers

der directe belastingen en accijnsen te Valkenburg c. a. de heer J. F. Ghysens, thans ontvanger der directe belastingen, in- en uitgaande regten en accijnsen te Simpelveld;

der directe belastingen, in- en uitgaande regten en accijnsen te Simpelveld c. a. de heer W. Laatsman, thans surnumerair der directe belastingen enz. te Maastricht.

MINISTERIE VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN.

Bij beschikking van den 23sten Augustus 1862, is aan de heeren Neef, C. J. H. Malingré, A H. Malin ré en C. M. Malingré, allen te Heusden, vergunning verleend om hunne stoombootdienst tot vervoer van goederen tusschen Heusden en Rotterdam ook tot vervoer van personen te mogen bezigen.

Bij beschikking van den 25sten Augustus heeft de Minister van Binnenlandsche Zaken bepaald, dat de verkiezing van een lid voor de Tweede Kamer der Staten-Generaal in het kiesdistrict Gorinchem, welke moet plaats hebben ten gevolge van het door jhr. mr. P. J. Elout van Soeterwoude met den 15den September aanstaande genomen ontslag, zal geschieden op Dingsdag den 16den September aanstaande, en dat, zoo eene herstemming noodig is, deze zal plaats hebben op Dingsdag den 30sten September daaraanvolgende.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,

In aanmerking nemende, dat ten gevolge van bestaande vacatures met ingang van I November eerstkomende, tot de benoeming van ten minste drie Rijksopzigters van den Waterstaat van de 4de klasse zal moeten worden overgegaan,

Brengt ter kennis van de belanghebbenden:

1º. Zij, die wenschen benoemd te worden tot Rijksopzigter van den Waterstaat van de 4de klasse, op eene jaarwedde van zeven honderd gulden (f 7011), zullen zich aan een vergelijkend onderzoek moeten onderwerpen. Het wordt afgelegd voor eene commissie, door den Minister te benoemen.

2º. Om tot dat onderzoek te kunnen worden toegelaten moet men zich vóór of op den 15den September eerstkomende bij het Departement van Binnenlandsche Zaken hebben aangemeld met een op zegel geschreven adres, bevattende naauwkeurige opgave van naam, voornamen en woonplaats. Bij het adres moeten worden overgelegd bewijsstukken ten blijke dat de adressant is:

a. Nederlander;

geboren in de jaren 1832-1841; de tijdelijke opzigters van den Waterstaat bij de Rijks- of provinciale werken in dienst, mogen een

hoogeren ouderdom dan dertig jaren hebben bereikt;

c. van een gezond ligehaamsgestel, zonder gebreken, met name doofheid, bijziendheid of ook andere, welke hinderlijk zijn in het loopen, klimmen en dergelijke ligehaamsbewegingen en ongeschikt maken voor de dienst van Opzigter. De verklaring af te geven door een erkend geneesheer, wiens handteekening door het gemeentebestuur zijner woonplaats moet zijn gewaarmerkt;

d. van onberispelijk gedrag. De verklaring af te geven door of van

wege het bestuur der vaste woonplaats van den adressant.
3°. Het onderzoek zal plaats hebben te 's Gravenhage in een der calen van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken.

De belanghebbenden die zich zullen hebben aangemeld worden door

den Voorzitter der Commissie opgeroepen. 4°. De mededingenden moeten blijken geven van ervaren te zijn in:

a. het schrijven van zeer leesbaar schrift;

het maken van een opstel of rapport in de Nederduitsche taal over eenig opgegeven onderwerp, zonder grove fouten tegen stijl en taal:
c. het naauwkeurig en vlug rekenen, zoo met geheele getallen als met

gewone en tiendeelige breuken;

d. het Nederlandsche stelsel van maten en gewigten;

e. de beginselen der meetkunst, zooveel noodig is tot het berekenen van oppervlakten en inhouden, gelijk bij de uitvoering van werken en het opmaken der berekening van kosten te pas komt;

het gebruik van de eenvoudige meetinstrumenten, zoo als het meetkruis, het astrolabium en de boussole;

het uitbakenen op het veld van regte en gebogen rigtingen; g. het uitbakenen op het veid van regte en geoogs. 18 h. het in kaart brengen van het opgemeten terrein, het regtlijnig

teekenen en de leer der schalen; i. het waterpassen op den horizon en met de eenvoudigste daartoe

dienende instrumenten; k. de kennis van de meest gebruikelijke bouwstoffen, hare eigenschappen en gebreken;

NETHERLANDS.

LAW of the Netherlands, for the Abolition of Slavery in the Colony of Surinam. Wiesbaden, August 8, 1862.

(Translation.)

WE, William III, by the grace of God King of the Netherlands, Prince of Orange-Nassau, Grand Duke of Luxemburg, &c., to all who shall see these presents or hear them read, greeting; notice is hereby given that:

Whereas we have taken into consideration that the well-understood interest of the Colony of Surinam requires the

abolition of slavery:

And we wish also to provide the means for maintaining and

extending agriculture and industry in that Colony;

So we, with the advice of the Council of State and joint concurrence of the States-General, have thought fit to enact, as we hereby do enact:

CHAPTER I.—General Provisions.

ART. 1. Slavery shall be abolished in the Colony of Surinam on the 1st of July, 1863.

2. Compensation shall be allowed to the owners of slaves on

account of the abolition of slavery.

3. Those who are made free in virtue of Article 1 shall remain under the special care of the State for the term of 10 years at most from the 1st of July, 1863.

4. The free colonization of Surinam shall be encouraged by

the State.

Premiums will be offered by the State for the introduction of free labourers into Surinam during five years at most after the promulgation of this Law.

The total amount of those premiums shall not be more than

1,000,000 floring.

The conditions necessary to be observed for claiming payment of those premiums will be fixed by us, and the supervision of the Government in conducting the immigration will be arranged by us.

CHAPTER II.—The Compensation.

5. Within 30 days after the promulgation of this Law in the Colony of Surinam, all owners of slaves or their agents shall deliver to the Government Secretary a schedule in duplicate, stating: The names of the plantations to which the slaves belong; the names and residences of the owners or their agents; the name, sex, age, occupation or calling, and religion

of the slaves belonging to them, mentioning those who have acquired the right to manumission, as well as those who have been ranged by the competent Commission among such as are suspected to be infectious from leprosy and elephantiasis. A voucher for the delivery of the said schedule will be given to the person who delivers it.

6. If the owners or their agents neglect to deliver the schedule mentioned in Article 5, within the term specified, it will be made out on behalf of the Government, and the cost

thereof will be charged to the defaulters.

7. The schedules mentioned in the two foregoing Articles will within a short term, to be fixed by the Governor of Surinam, be compared on behalf of the Government of the slaves who are present, as far as necessary, with the registers.

8. The compensation for slaves, whether they belong to plantations and estates, or are acknowledged as private slaves, and without distinction as to age or sex, will be fixed at 300 florins per head; for such as have acquired the right to

manumission at 60 floring per head.

9. For the compensation no account is taken of slaves who by reason of infection are or may be expelled from the community. With regard to those who, according to the rules of the publication of the 7th September, 1830, are, or on occasion of the verification mentioned in Article 7 may be afterwards, declared to be liable to suspicion as infected with a disease thereby indicated, the decision respecting the grant of indemnity will be suspended. The compensation will not be granted if the sufferer be not declared healthy within a year after the promulgation of this Law in the Colony of Surinam, by the Commission mentioned in Article 9 of the aforesaid publication;

(b.) Slaves who have run away or are missing for more than a month before the day of verification mentioned in

Article 7:

(c.) Slaves sentenced to forced labour, whose period of punishment has not ended within four years from the 1st of July. 1863;

(d.) Children who have been born of female slaves after the

promulgation of this Law in Surinam.

10. The compensation includes not only the person of the slave, but also his clothes, small animals and birds, and all movable goods, which according to colonial custom are considered as belonging to him separately.

These goods will be his property.

11. In concurrence with the declaratory schedules, verified according to Article 7, a statement of the compensation to be granted is to be made out, which during 30 days after the expiration of the period mentioned in the aforesaid Article is to

be deposited with the Government Secretary for the inspection of those concerned.

12. If the owners or their agents should not be able to agree to the statement, they will be at liberty, within 14 days from the term fixed in the preceding Article, to send in an answer to the Government Secretary through his attendant, mentioning the grounds of complaint.

13. Within 14 days of sending in the answer it is to be brought by summons, or it will be disregarded, before the next

sitting of the Court of the Colony of Surinam.

On the day of the hearing, the matter is to be discussed verbally on both sides without the assistance of lawyers, and without written decisions.

The Court will pass sentence very soon after, unless a further inquiry be ordered, for which the time must be fixed.

The sentence is not subject to appeal to a higher authority.

14. The compensation mentioned in Article 8 will be paid

14. The compensation mentioned in Article 8 will be paid to the owner or his agent within three months after the

abolition of slavery.

The payment will be made in florins by bills of exchange drawn by the Governor on the Colonial Minister, and payable one month after sight at the Netherlands Bank, Amsterdam, or if required, and the Governor is of opinion that the Colonial Treasury has sufficient funds at Paramaribo, in lawful money.

15. In case of disputes about the ownership of slaves, or if third persons claim the amount of the indemnity or a part thereof, the payment of the whole will be deferred until the

parties agree, or the dispute is settled by final award.

16. The right to the compensation fixed in virtue of this Law will be forfeited in regard to the sums which are not demanded within four years after the abolition of slavery.

17. The statements, declarations, receipts, and other administrative documents which are required in consequence of the provisions in this Law are not liable to stamp duty.

CHAPTER III .- Of the Special Supervision by the State.

18. The special supervision of the freedmen by the State will be entrusted to paid officers, whose sphere of operation and authority will be regulated by general ordinance.

The officers must have nothing to do with the management of plantations, nor any pecuniary interests in undertakings in

Surinam.

19. The State supervision is intended for the protection of those who are made free by this Law and to promote their domestic and social life:—

By the prevention of idleness, and regulating the liability to labour;

By the encouragement of scholastic and religious instruction:

By prescribing the means for the relief of the indigent and

the tendance of the sick;

And, in general, by adopting measures that are necessary

for the interests of the freedmen and of public order.

20. The Governor of Surinam is authorized to release from State supervision those who distinguish themselves by good behaviour and industry.

CHAPTER IV .- Of the Freedmen.

21. The slaves who are to be made free are to adopt a family name, under which they will be inscribed as far as possible, in families, in the registers prepared for the purpose.

A voucher of the inscription will be delivered, stating the number of the inscription, the name and surname, and the date

of birth or presumed age.

The Governor of the Colony will take care that the inscrip-

tion be made at the abolition of slavery.

22. The ordinary civil and criminal law is applicable to the freedmen, with such exceptions as the State supervision necessarily makes while they are under it.

23. The freedmen will be considered as inhabitants of the

Colony.

They will not come into full enjoyment of civil rights until the abolition of the State supervision, and on fulfilment of the provisions on that behalf.

24. All who are under the special State supervision are liable to fixed labour in accordance with the following pro-

visions:-

(A.) For those who are settled on plantations or estates, or

have usually worked thereon:—

§ 1. That all who are of the age of from 15 years inclusive to 60 years inclusive are bound to enter into engagements with planters or agricultural contractors, at their choice, for plantation work:

§ 2. That such engagements shall be entered into in presence of the officer mentioned in Article 18, and according to the regulations to be established on that behalf, for not less

than one nor more than three years;

§ 3. That the Governor shall be authorized, in so far as he may consider it necessary during the first two years of the operation of this Law, to limit the choice of the freedmen in entering into engagements to the district in which they are settled on the 1st of July, 1863;

§ 4. That those who shall not have entered into engagements within three months from the abolition of slavery will be

set to work by the Administration on Government plantations,

or in operations of general utility;

§ 5. That those who are more than 60 years of age will remain with the families to which they belong, the same as children under 15, who in any case will follow their mothers;

§ 6. That the old people and children mentioned in the foregoing paragraph will be bound, according to their strength and ability, to give their services, at settled wages, to the tenant or planter with whom the head of the family or the mother of the children shall have made the engagement.

(B). For those who are not settled on plantations or estates,

or who have not usually worked thereon:-

§ 1. That they, the same as those who have been plantation slaves, who are of the age of from 15 years inclusive to 60 years inclusive, are bound to enter into engagements for

work or service with persons of their choice;

§ 2. That such engagements shall be entered into in presence of the officer mentioned in Article 18, and according to the regulations to be established in that behalf, for not less than three months and not more than a year for work or service in the town; if they engage themselves for plantation work, the provisions of §§ 2, 5, and 6 of the sub-section (A) will be applicable to them;

§ 3. That to those who are able to show to the satisfaction of the said officer that they can follow any handicraft, trade, or calling, to provide for their own wants and those of their family, a licence shall be granted on payment of the licenceduty levied by the general colonial regulations on the pursuit of any handicraft, trade, or calling, and this licence shall be

renewed in writing every year;

§ 4. That those who have not entered into any engagements within three months from the abolition of slavery, and those who, in virtue of their licence to provide for themselves, do not follow some handicraft, trade, or calling, shall be set to work by the Administration on the Government plantations, according to their strength and habits, or be employed in operations of general utility;

§ 5. That those who are more than 60 years of age and children of from 12 to 15 years, shall do light work in propor-

tion to their strength and ability;

§ 6. That children up to and including 12 years of age shall not be separated from their mothers, whilst children of from 12 to 15 years of age may work apart from their mothers.

CHAPTER V.—General Provisions.

25. Religious service and education will be encouraged by the State and supported as far as possible.

26. The possession and wearing of arms by the field and

plantation labourers under Government supervision, and those who are to be introduced under this Law, can only be allowed

in special circumstances.

27. With the exception of penal servitude all work on the Government plantations and in operations of general utility will be paid for; the wages as well as the work itself will be regulated by Government tariff.

The rates of the said tariff will also apply to plantation work for other persons, in case no different conditions have

been made by agreement.

A working day is reckoned at eight hours' labour in the field and 10 hours' labour in buildings; and the working year at

300 working days.

28. If volunteers cannot be obtained for military and other transports for the public service or for works of general utility, at reasonable wages, the Administration is authorized to call for all those under Government supervision who are from 15 to 60 years of age, as well as all other field and plantation labourers.

29. Idleness and vagrancy will be liable to punishment under the existing regulations, and those that may be enacted.

30. The owners will be bound, for at most three months from the abolition of slavery, to afford lodging for those who were their slaves, and have not been able to provide it for themselves. They may, however, escape this liability by paying the costs of lodging elsewhere to the satisfaction of the officer who is entrusted with the supervision.

On the other hand the freedmen will be bound to do at least four days' work a week for those with whom they live.

31. Setting to work or lodging those who are under Government supervision, without a lawful engagement, will be liable to fine, recoverable by imprisonment, according to the regulations which are to be made.

32. Care will be taken by the Administration that those who are sick while under Government superintendence shall have medical help and care; on the plantations, by issuing ordinances for regulating the liability of the tenants to provide proper places for the sick and the necessary medical treatment; and elsewhere, by establishing hospitals where necessary.

Those who are excluded from the community in virtue of existing regulations, on account of infectious diseases, will be permanently attended in establishments appointed for the pur-

pose, at the cost of the colonies.

33. Those who employ people under State supervision are bound to provide proper dwellings for them and their families, and also to grant them the necessary ground to raise food for their own use; all in accordance with regulations to be made.

34. The freedmen who are not set to work on plantations provide themselves with lodging and medical attendance on

their own account, both for themselves and their family, unless otherwise settled in the agreement for work or service.

35. The Administration undertakes, as far as necessary, to look after the lodging and maintenance of unprovided and

other indigent persons.

To meet the outlay required for this, the freedmen who enter into engagements within the term, all field and plantation labourers, and those who have licences according to Article 24 (B). § 3, will be liable to a tax of 3 florins for men and 1.50 florin for women.

This taxation is to be paid into the Treasury of the country by the farmers at the beginning of the year, and in the course of the year will be stopped by them from the wages of the labourers; by those who have licences and other independent persons, it is to be paid on delivery of the voucher mentioned in the aforesaid § 3.

36. The penalties for not fulfilling the engagements are:-

For the farmers, fines to be enforced by imprisonment, with or without cancelling the engagement; in the first case with compensation if there be grounds;

For the labourers,—

(a.) Fines, and if not paid reduction of wages;

(b.) Penal servitude on the public works.

All in conformity with the regulations to be made, which will point out the competent Magistrates and the manner of proceeding.

37. The Governor of Surinam retains the faculty of conducting the government of the Colony of Surinam in extraordinary circumstances, as conferred upon him by Royal Decree of 9th August, 1832, No. 89.

38. Expenses occasioned by this Law are not to be incurred

unless the sums required are granted by law.

39. Every year, beginning from 1863, our Minister for the Colonies is to send in a report to the States-General respecting the execution of this Law.

We direct and command that these presents be inserted in the State Journal, and that all Ministerial Departments, authorities, boards, and officers concerned therein shall attend to the exact fulfilment thereof.

Wiesbaden, August 8, 1862.

WILLIAM.

G. H. UHLENBECK, Minister of the Colonies.

LAW of the Netherlands, for the Abolition of Slavery in the Island of Curação and Dependencies. Wiesbaden, August 8, 1862.

(Translation.)

WE, William III, by the grace of God King of the Netherlands, Prince of Orange-Nassau, Grand Duke of Luxemburg, &c., to all who shall read this or hear it read, greeting, take notice:

Whereas we have taken into consideration that the well-understood interest of the Colony of Curação and Dependencies requires the abolition of slavery, so we, with the advice of the Council of State, and with joint concurrence of the States-General, have thought fit to enact, and hereby do enact, as tollows:—

CHAPTER I.—General Principles.

ART. 1. Slavery in the Colony of Curação and Dependencies, Bonaire, Aruba, St. Eustace, Saba, and St. Martin (Dutch part), shall be abolished on the 1st of July, 1863.

2. Compensation shall be allowed to the owners of slaves on

account of the abolition of slavery.

CHAPTER II .- The Compensation.

3. Within 30 days from the promulgation of this Law in each of the islands, the owners of slaves or their agents shall deliver to the Colonial Secretary in Curação, and in the other islands to the Administrator, a schedule in duplicate, stating:—

The names of the plantations to which the slaves belong;

The names of the residences of the owners or their agents; The names, sex, age, occupation or calling, and religion of the slaves belonging to them, with a statement of those who have acquired the right to manumission.

A voucher for the delivery of this schedule will be given to

him who delivers it.

4. If the owners or their agents neglect to send in the schedule mentioned in Article 3, it will be made out on behalf of the Government, and the costs thereby incurred will be

charged to the account of the defaulters.

5. The schedules mentioned in the two preceding Articles will within a short term, to be fixed by the Governor in Curaçao, and by the Administrators in the other islands, be compared on behalf of the Government with the slaves who are present, and, so far as is necessary, with the registers.

6. The compensation for the slaves, without distinction of

age or sex, will be fixed as follows:—

(a.) For those in Curação, Bonaire, Aruba, St. Eustace, and Saba, 200 florins each;

(b.) For those in St. Martin, 30 florins;

(c.) For those who have acquired right to manumission:—For those under (a), 50 florins;

For those under (b), nothing.

7. Compensation will not be given for-

- (a.) Slaves who are excluded from the community on account of infection. With regard to those who, by decision of a Commission of three physicians to be nominated by the Governor, have been declared as suspected of the diseases of leprosy and elephantiasis, the award of a compensation will be suspended, and will not be granted unless the sufferers be declared healthy by the Commission within the year from the promulgation of this Law in the various islands;
- (b.) Slaves who have run away, or been missing for more than a month before the day of the verification mentioned in Article 5.
- (c.) Slaves condemned to penal servitude, whose term of punishment has not expired within four years after the 1st July, 1863.
- (d.) Children born of female slaves after the promulgation of this Law in the various islands.
- 8. The compensation extends, not only to the person of the slave, but also to his clothes, small animals and birds, which, according to colonial custom, are considered to belong to him separately. These goods will be his property.
- 9. In conformity with the schedules verified according to Article 5, a statement of the compensation to be granted will be made out, and, during 30 days from the expiration of the term mentioned in the aforesaid Article, will be deposited at the Colonial Secretary's office in Curação, and in the other islands at the Administrator's office, for the inspection of those concerned.
- 10. If the owners or their agents cannot agree with the statement, they will be at liberty, within 14 days from the term fixed in the foregoing Article, to send in an answer through the Assistant at the Colonial Secretary's office in Curaçao, and at the Administrator's office in the other islands, stating the ground of complaint.
- 11. Within 14 days from sending the answer, or it will not be attended to, the sender must bring it by summons before the respective Court at its next sitting—for Curaçao, Bonaire, and Aruba, before the Court in the first-mentioned island; for St. Eustace and Saba, before the Court in St. Eustace; and for St. Martin before the Court there.

At the time of hearing, the case is to be discussed verbally on both sides without the assistance of lawyers and without written decision.

The Court will pass sentence as soon as possible, unless a

further examination be ordered, for which the time must be fixed. The sentence of the Court will not be liable to appeal.

12. The compensation mentioned in Article 6 will be paid to the owner or his agent in each of the respective islands within

three months from the abolition of slavery.

The payment will be made in bills of exchange for florins, drawn by the Governor of Curaçao and dependencies for Curaçao, Bonaire, and Aruba, by the Administrator of St. Eustace for that Island, and for Saba and for St. Martin by the Administrator there, on the Colonial Minister, and payable a month after sight at the Netherlands Bank, Amsterdam, or, if so required and in the opinion of the aforesaid Governor and Administrators the Treasury is competent, in each of the islands in lawful currency.

13. In the case of disputes concerning the ownership of slaves, or if third persons claim the amount of the compensation or a part thereof, the payment of the whole will be withheld until the parties agree or the dispute is settled by final award.

14. The right to the compensation granted in virtue of this Law will be forfeited in regard to the sums not demanded

within four years from the abolition of slavery.

15. The statements, declarations, and other administrative documents required in consequence of the provisions of this Law are not liable to stamp duty.

CHAPTER III .- Of the Freedmen.

16. The slaves who are to be made free will take a family name under which they will be entered by families, as far as

possible, in the registers for the purpose.

A voucher of the registration will be given, stating the number of the entry, the name and surname, and the date of birth or presumed age. The Governor in Curação and the Administrators in the other islands will take care that the registration be effected at the time of the abolition of slavery.

17. The ordinary civil and criminal law is applicable to the

freedmen.

18. The freedmen will be considered as inhabitants of the Colony. They will enjoy the special protection of the Administration.

CHAPTER IV.—General Provisions.

19. Religious service and school instruction will be encouraged, and, as far as possible, supported by the State.

20. Freedmen will not be allowed to possess and wear arms

except under special circumstances.

21. Idleness and vagrancy will be liable to punishment according to general regulations to be established.

22. The owners will still have to afford lodgings for those who have been their slaves and have been unable to provide them for themselves for three months after the abolition of slavery; but the farmers can escape this liability by paying the cost of lodging elsewhere, to the satisfaction of the Administration.

On the other hand the freedmen are bound to do at least

four days' work a week for those with whom they live.

23. The Administration undertakes, as far as necessary, the lodging and maintenance of unprovided and other indigent

persons.

- 24. The Governor of Curação retains in pressing circumstances the right conferred upon him in Article 63 of the Regulations for conducting the government of the Colony of Curação and Dependencies, confirmed by Royal Decree of 27th January, 1848, No. 51.
 - 25. Expenditure required by this Law is not to be incurred

unless the money for it has been granted by law.

26. Within a year, reckoned from the 31st of July, 1863, our Minister for the Colonies will send in a report to the States-

General on the execution of the present Law.

We direct and command that this be inserted in the State Journal, and that all Ministerial Departments, authorities, boards, and officers whom it concerns shall look to the exact fulfilment thereof.

Wiesbaden, August 8, 1862.

WILLIAM.

G. H. UHLENBECK, Minister of the Colonies.